

Det er derfor, at regeringen og nu i dag altså også Folketinget som noget helt naturligt er meget optaget af kommunernes økonomi. Det er bl.a. baggrunden for, at kommunerne indtager en central plads i den finanslovaftale, som regeringen indgik for nu snart noget tid siden, og som jo også er håndteret her i Folketingssalen i form af en vedtagelse af finansloven.

Som bekendt er det jo sådan, at den kommunale budgetlægning for 2008 resulterede i en markant overskridelse af det, der var aftalt i sidste års økonomiaftale, selv om det jo var en økonomiaftale, der medførte et ganske betydeligt løft af den kommunale service, og faktisk også gav adgang til at hæve de kommunale skatter med respekt for skattestoppet, derved at regeringen på forhånd havde bundet sig til, at inden for en ramme på $\frac{3}{4}$ mia. kr. kunne kommunerne sætte skatten op, mod at staten så til gengæld satte skatten ned.

Det skred på begge felter, både på den driftsramme, der var aftalt, og på den skatteramme, der var aftalt. Regeringen valgte som bekendt at acceptere budgetresultatet og har også accepteret, at der altså i kommunerne arbejdes efter de budgetter, som kommunerne selv har vedtaget, selv om de sådan set sprænger rammerne for det aftalte. Det betyder så til gengæld også, at vi må stå rimelig fast på, at kommunerne også, som 2008 skrider frem, skal respektere egne budgetter. Det er særlig vigtigt i den situation, vi befinder os i i øjeblikket rent konjunkturmæssigt, hvor man skal være meget varsom med at øge de offentlige udgifter og dermed sætte yderligere gang i samfundsøkonomien; en samfundsøkonomi, der bevæger sig på kanten af kapaciteten, hvilket vi jo også har kunnet se på lønstigninger, der er taget til, og på inflationsgrader, der sådan set også peaker en lille smule mere i forhold til det, vi har kendt.

Derfor er det ud fra en konjunkturmæssig betragtning i år af helt afgørende betydning, at den kommunale økonomi så at sige bliver på det spor. Ikke det spor, der blev planlagt sidste sommer, men de spor, kommunerne selv har lagt ud, som altså er noget mere ekspansive og fører noget videre ud i horisonten end det, der egentlig var aftalt. Det er også baggrunden for, at der er skabt et incitament til, at kommunerne under et overholder budgetterne; at der er fremsat lovforslag om at etablere en modregningsmekanisme osv.

Nu er det jo ikke noget helt unikt og enestående, at det kniber med at overholde de indgå-

de aftaler. Over tid har vi set et billede, hvor det har knebet med at holde sig inden for de rammer, der egentlig har været aftalt, hvad enten det så har været noget, man har kunnet aflæse direkte i de kommunale budgetter, eller, hvad der måske har været mere typisk, noget, man har kunnet aflæse i de kommunale regnskaber.

Under alle omstændigheder udfordrer det os i en situation, hvor det er vigtigt, at vi har et fast greb om udviklingen i det offentlige forbrug. Det er sådan set også noget af det, som OECD senest highlightede, da de afgav en landerapport om Danmark, det danske samfund og den danske økonomi. Der var masser af roser, men også en understregning af, at der her er en udfordring, som altså går på at styre udviklingen i den offentlige økonomi med henblik på, at vi kan leve op til de mellemfristede planer, vi selv har lavet, bl.a. 2015-planen.

Det er derfor, det har været afgørende, at vi nu får, kan man sige, tilført aftalesystemet lidt krydderi. Aftalesystemet er jo en unik størrelse, og man skal i virkeligheden lede meget længe for at finde et land, der kan fremvise en tilsvarende model.

Kl. 14:55

For det betyder sådan set, at man forener en masse gode hensyn: hensynet til, at kommunerne er forskellige og skal have rum til at udvikle sig forskelligt, mulighederne for, at kommunerne kan søge indflydelse på de rammevilkår, der påvirker dem og jo i virkeligheden også søger indflydelse på efterfølgende lovgivning m.v., altså hvilke prioriteter der skal være i den nationale politik, samtidig med at den til enhver tid siddende regering har en mulighed for at tage en vis styring på, hvordan den kommunale økonomi, som altså fylder stadig mere i den offentlige økonomi, udvikler sig.

Imidlertid må man jo konstatere, at vi ikke med det aftalesystem, der eksisterer, er nået fuldt i mål. Det er baggrunden for, at der er fremsat lovforslag, som i øvrigt i dag er til første behandling, og som sigter på at justere aftalesystemet og understøtter, at kommunerne i højere grad arbejder sammen om at overholde de indgåede aftaler.

På skattesiden lægges der jo op til at indføre en automatisk mekanisme, som skal sikre, at kommunerne under et overholder skattestoppet, og på udgiftssiden lægges der op til at indføre et betinget bloktilskud. Man kunne også kalde det en slags solidaritetspræmie, som er af-